

Slovanskemu domu.

Pozdravljen, moj slovanski dom,
blesteč v lepoti in milini;
kje neki lepšega dobom?
Moj biser si edini!

Kako sladak domači glas,
kako nas boža naše petje!
Domača gruda naš si spas,
ti naše si zavetje!

Nebes in zemlje Gospodar,
Ti nam očuvaj dom premili,
Ti nanj izlivaj sreče žar,
ga brani v vsaki sili!

Naj sloga sveta nas krepi
ljubezen srce nam ogreva,
da v slavi narod naš živi,
razvija se, uspeva! —

Janko Leban.

Otroci begunci in sv. Nikolaj.

Dramatični prizorček.

Eden izmed otrok:

O, dragi sveti Nikolaj,
zapustil si presveti raj
in prišel si med nas otroke
delit daril nam polne roke! —
Prelepa hvala ti zato,
veselo deci je oko . . .
Li vsem? O, ne! Glej, nas peščica
s solzami moči svoja lica! . . .
Kako naj bodemo veseli,
gorjá smo mnogo doživeli,
pre dragi izgubili dom,
imetja videli polom! . . .
V Primorski lepi, rajskomili
otroci mi smo se rodili,
tu v Mestu* gostoljubje uživamo,
o sreči preminuli snivamo . . .
V deželo našo Lah je vdrl
ter srečo našo je razdril,
zasušnil nam je drage brate,

pripravil nas ob dnove zlate! . . .
Svoj jezik Lah nam usiljuje,
oh, našega pa zaničuje;
iz šole, cerkve in urada
ga tirati mu je naslada! . . .
O, dragi sveti Nikolaj,
uslišati prošnjó ti daj
begunskega otroka
ki pred teboj tu joka:
Te laške móre reši nas,
naj zopet skoro pride čas,
ko v blagor naše domovine
svobode solnce nam zasine! . . .

Sv. Nikolaj:

Jaz prošnjo vašo to umem,
zato v tolažbo vam povem:
Boga bom prosil, da vas teši
ter domovino vašo reši! —

Janko Leban.

* Ta pesem je bila namenjena za Miklavžev večer v Novem mestu.

